

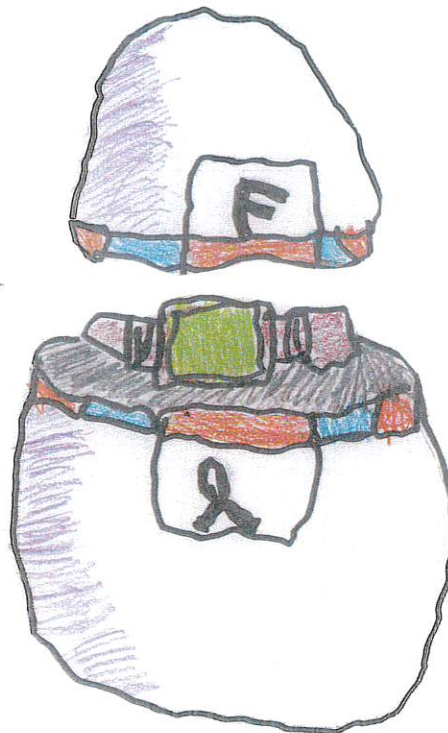
L'OU ESPACIAL

Una vegada hi havia un xiquet que s'anomenava Èric. Un dia estava passejant per la muntanya i Plaf!, va caure una gran bola de foc!

-Què era això? (sentia curiositat i emoció).

S'acostà i va comprovar que era *com un ou metàl·lic* que venia de l'espai.

Va anar a tocar-lo i no cremava, ara estava fred i a més, a més...es podia obrir!, i dins hi havia un rellotge que li agradava moltíssim, així que *se'l va posar*.

Va començar a tocar el rellotge, i pum!, la pantalla es va posar de color verd i amb un dibuix d'un guepard. En tocar el dibuix, el rellotge el va teleportar a la **SABANA AFRICANA** transformat en guepard.

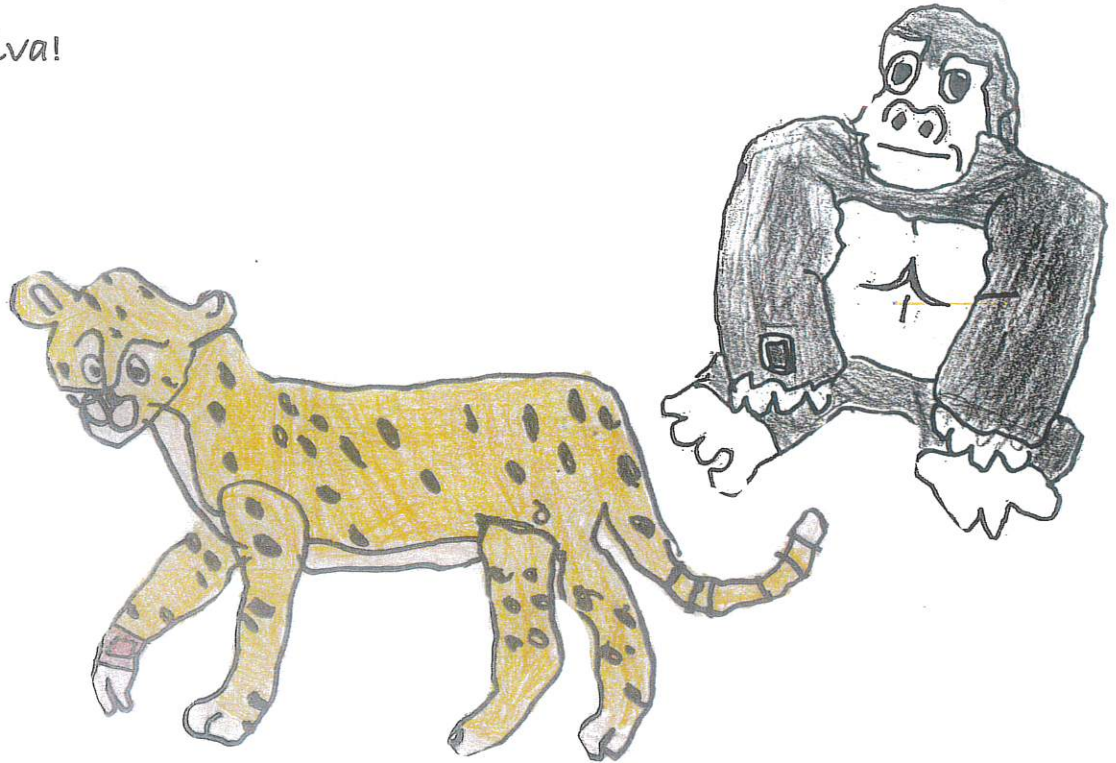
Primer Èric es va espantar molt i com portava el rellotge a la pota davantera va intentar tocar la pantalla del rellotge amb l'altra pota,

però el rellotge no feia res??? Uf!

Va decidir explorar la sabana. Després d'una hora, *el rellotge començà a xiular* i plim,plam,plum! el va tornar a la muntanya i era un "xiquet".

Això que li havia passat era divertit i estrany.

- I ara que puc fer? Tenia curiositat de tornar a provar i com ja sabia com funcionava el rellotge, va triar transformar-se en .... un *goril·la* que vivia a la selva!

Va passar una hora *enfilant-se pels arbres i menjant plàtans i plim, plam, plum....* el rellotge el va teleportar de nou a la muntanya i ara tornava a ser ell, "un cos de xiquet".

Com ja es feia tard, va guardar el rellotge dins de l'ou i va tornar a casa. Ja en casa, *amagà l'ou dins d'un os de peluix* i va baixar a sopar amb la seua família.

Quan els pares li preguntaren que havia fet eixa vesprada, Èric va contestar: -"res de nou" però....ell se sentia "FELIÇ I ESPECIAL".

I conte contat, conte acabat, espere que us haja agradat.